

1. Bi - zony be - te - lik az i - dő,
A vi - lát - bí - ró, a di - cső,

És Is - ten Fi - a el - jő,
Az í - té - lő, meg - men - tő.

El - né - mul gú - nyos ne - ve - tés,

Tűz u - tán jön új te - rem - tés,

Mint szent köny - vünk meg - ír - ta.

2. Angyal harsonahangja szól / E földön minden népnek,
A halottak hamvaikból / Mind nyomban előlépnek.
Parancsszavára az Úrnak / Átváltoznak, megújulnak,
Kik élnek még a földön.
3. Megnyílik a könyv, amiből / Tett, szándék kiviláglik,
Mentségek vára romba dől, / Bűn vak mélysége ásít.
Akkor mindenki tisztán lát, / Megérti vétkes önmagát,
Hogy mit tett életében.
4. De jaj, ki ügyet sem vetett / Az Úr szent igéjére,
Szerezni, kapni szeretett, / Más nem is járt eszébe',
Annak fejére omlik ott, / Mit rosszul tett vagy mulasztott,
Rázúdul minden vétke.